

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ คณาจารย์ของมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำนวน 1,001 คน (มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2551, หน้า 30)

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ คณาจารย์ของมหาวิทยาลัยรามคำแหง กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของเครซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970, p. 608) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 278 คน และสุ่มกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีสุ่มแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) แยกจำนวนกลุ่มตัวอย่างตามหน่วยงานที่สังกัด ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง ดังตาราง 1

ตาราง 1 แสดงจำนวนคณาจารย์และกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามหน่วยงานที่สังกัด

หน่วยงานที่สังกัด	จำนวนคณาจารย์	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	คิดเป็นร้อยละ
นิติศาสตร์	63	17	6.1
บริหารธุรกิจ	87	24	8.6
มนุษยศาสตร์	161	45	16.2
ศึกษาศาสตร์	221	61	21.9
วิทยาศาสตร์	187	52	18.7
รัฐศาสตร์	56	16	5.8
เศรษฐศาสตร์	56	16	5.8
วิศวกรรมศาสตร์	31	9	3.2
ศิลปกรรมศาสตร์	10	3	1.1
สถาบันกฎหมายไทย	2	1	0.4
บัณฑิตวิทยาลัย	16	4	1.4
โรงเรียนสาธิตฝ่ายประถม	68	19	6.8
โรงเรียนสาธิตฝ่ายมัธยม	43	12	4.3
รวม	1,001	278	100.0

หมายเหตุ ไม่นับรวมผู้ทรงคุณวุฒิ ตำแหน่งอาจารย์ จำนวน 21 คน

ข้อมูลจากกองแผนงาน สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ณ เดือน กรกฎาคม 2551

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย/วิธีการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

3.2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการทำวิจัยของคณาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหง ใน 6 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ความเข้าใจในหลักพื้นฐานการวิจัย ด้านเวลา ด้านผู้ให้คำปรึกษาในการทำวิจัย ด้านวัสดุ อุปกรณ์การทำวิจัย ด้านหน่วยงานและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัยและด้านแรงจูงใจในการทำวิจัย ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นโดยศึกษาจากงานวิจัยของทับทิม นิลวรรณ (2538) สุภาพ คัมภีรานนท์ (2539) พิเศษฐ์ หิรัญกิจ (2544) และนาฏอนงค์ สุวรรณจิตต์ (2548) มี 4 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามสถานภาพทั่วไปของคณาจารย์ ได้แก่ ตำแหน่งวิชาการ วุฒิการศึกษา หน่วยงานที่สังกัด จำนวนกระบวนวิชาที่รับผิดชอบ จำนวนการเป็นคณะกรรมการ ประสพการณ์ในการทำวิจัยในรอบ 5 ปีที่ผ่านมา และประเภททุนอุดหนุน การวิจัยที่เคยได้รับ เป็นแบบสอบถามแบบปลายปิด จำนวน 7 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการทำวิจัยของคณาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหง 6 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ความเข้าใจในหลักพื้นฐานการวิจัย ด้านเวลา ด้านผู้ให้คำปรึกษาในการทำวิจัย ด้านวัสดุ อุปกรณ์การทำวิจัย ด้านหน่วยงานและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัยและด้านแรงจูงใจในการทำวิจัย เป็นแบบสอบถามแบบประเมินค่าตามแบบประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และไม่มีปัญหา มีรายละเอียดดังนี้

1. ด้านความรู้ความเข้าใจในหลักพื้นฐานการวิจัย	18 ข้อ
2. ด้านเวลา	5 ข้อ
3. ด้านผู้ให้คำปรึกษาในการทำวิจัย	4 ข้อ
4. ด้านวัสดุ อุปกรณ์การทำวิจัย	4 ข้อ
5. ด้านหน่วยงานและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัย	9 ข้อ
6. ด้านแรงจูงใจในการทำวิจัย	6 ข้อ
รวม	46 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการทำวิจัยและแนวทางในการแก้ไขพัฒนาเกี่ยวกับการทำวิจัยของคณาจารย์ ซึ่งเป็นคำถามปลายเปิด จำนวน 8 ข้อ

ตอนที่ 4 แนวทางสำหรับมหาวิทยาลัยรามคำแหงในการพัฒนาการทำวิจัยของคณาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหง และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ซึ่งเป็นคำถามปลายเปิด จำนวน 4 ข้อ

การกำหนดคะแนนและการวิเคราะห์ข้อมูล

คะแนนของปัญหาในการทำวิจัย

- 5 หมายถึง ปัญหาในการทำวิจัยมากที่สุด
- 4 หมายถึง ปัญหาในการทำวิจัยมาก
- 3 หมายถึง ปัญหาในการทำวิจัยปานกลาง
- 2 หมายถึง ปัญหาในการทำวิจัยน้อย
- 1 หมายถึง ไม่มีปัญหาในการทำวิจัย

การแปลผลคะแนน ผู้วิจัยแบ่งช่วงคะแนนของแบบสอบถามปัญหาในการทำวิจัย เป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และไม่มีปัญหาในการทำวิจัย ดังนี้ (วิเชียร เกตุสิงห์, 2538 หน้า 9)

ค่าเฉลี่ย		ระดับปัญหาการทำวิจัย
4.50-5.00	หมายถึง	มีปัญหาในการทำวิจัยมากที่สุด
3.50-4.49	หมายถึง	มีปัญหาในการทำวิจัยมาก
2.50-3.49	หมายถึง	มีปัญหาในการทำวิจัยปานกลาง
1.50-2.49	หมายถึง	มีปัญหาในการทำวิจัยน้อย
1.00-1.49	หมายถึง	ไม่มีปัญหาในการทำวิจัย

3.2.2 วิธีการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร ตำราและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องนำแบบสอบถามไปหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยวิธี IOC จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน และนำไปทดลองใช้ (try out) กับคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยรามคำแหงที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (reliability) โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (alpha coefficient) ของครอนบาค (Cronbach, 1970, p. 161) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.987

3.3 วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ผู้วิจัยและผู้ช่วยนักวิจัยโดยการแจกแบบสอบถามให้กับคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยรามคำแหงที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 278 ตัวอย่าง

3.4 วิธีวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของคณาจารย์ ใช้การแจกแจงความถี่และร้อยละ
2. ข้อมูลที่เกี่ยวกับปัญหาการทำวิจัยของคณาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหง ใช้วิธีการหาค่าเฉลี่ย (mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
3. ข้อมูลที่เกี่ยวกับปัญหาการทำวิจัยและแนวทางในการแก้ไขพัฒนาเกี่ยวกับการทำวิจัยของคณาจารย์ที่ไม่เคยทำวิจัยและเคยทำวิจัย ใช้การแจกแจงความถี่และร้อยละ
4. ข้อมูลที่เกี่ยวกับแนวทางสำหรับมหาวิทยาลัยรามคำแหงในการพัฒนาการทำวิจัยของคณาจารย์ใช้การแจกแจงความถี่
5. ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการทำวิจัยของคณาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตาม ตำแหน่งวิชาการ วุฒิการศึกษา หน่วยงานที่สังกัด จำนวนกระบวนวิชาที่รับผิดชอบ จำนวนการเป็นคณะกรรมการ ประสพการณ์ในการทำวิจัย และประเภททุนอุดหนุนการวิจัยที่เคยได้รับ โดยใช้การทดสอบด้วย t-test และ One-way ANOVA เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จะทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ตามวิธีการของ Scheffé's

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. สถิติพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย (mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
2. สถิติทดสอบสมมติฐาน คือ t-test One-way ANOVA และทดสอบความแตกต่างรายคู่ตามวิธีการของ Scheffé's